

M'alegra molt la notícia de Constan. Avui volia fer la postal del m
però resulta que me s'ha deixada al Camp. Mala pata!! Ara arribarà
tard ja. Felicita't de la mare part tu, així com em recordes, a la mare i a nosaltres.

70

(91)

St. Medard, 29-maig d'1871.

Neneta ~~meu~~ sempre obstinada: Diràs quantes cartes m'escris el meu home? Aliv es la meua escrita
des del Camp ja et deia al final que havia rebut la teua del 26. Però jo ignorava que li hagué
dos coneus i a mitja tarda me'n portaren dues més. No terves, eh? Una era de la Fia que m'es-
criu de nou precisant que li haurà segurament expedici el dia 15 del mes entrant. L'altre era
del DERE. y diu: que la expedició anunciada para el fin de mes, es trasladada al 15 del que viene y
es la mal esta' l' incluido.. Pel que es ven la cosa va seriouament i han de nou perspectives d'a-
lliberaci. Neneta meua, jo soc confiat però no en extrem. Tindrem sort aquesta vegada? Podrem ven-
re realitzat ariat els nostres somnis? Esperem, que la cosa no va per llarg. Ah! Si ens vegessim
abraçats dintre d'un vaixell! Tot pot ésser. Jo m'havia fet ben bé amb el pensament que res li
havia a pelar. Sembla que no, millor que m'hagi equivocat.. Ja ho saps pues. Viu atenta i tot
seguit et comuniquin quelcom fes arreglar els papers i vens ad Bordeaux de moment. Cuida't
a la Canals, que no dormis. Jo faré el que solament puc fer. Entregar-ho al xef i no que
li hagin dificultats, però si n'hi hagués, mala sort no per això ens enfarem, eh? Si almenys
em que vinguessin aprovats tard em donessin els papers la facilitat de donar aquests indult.
Ja ho veurem. Tu, neneta meua, estiguis en les condicions que et deia fa temps. Res d'aco-
miadaments definitius. Segur que ho veia, però, per si les mosques, expliques el que li ha. Jo
no crec que retornis, quan menys aquel però ja saps que vull dir, no?

I no he volgut esperar a demà per a fe-te conèixer la carta d'aliv.
Si no me'n cansaria mai d'escrivir-t, pots ben creure'm. Malgrat tot, et pugués dir
que rucades el teu home li trova el plaer m' estimat ad' es festejar-te. I és que, prou
he saps que, t'estimo molt, molt més del que et penses i et penses molt, n'estic segur.
*Etic orgullós de la meua mocosa, sentis? Això sí, em tens de creure o sinó partirem
peres. i he a demostrar-ho cal que et facis xollar una mica els cabells. Pensa en

que sortíssim que ens hem d'enfrentar amb la vida, i que no hi haurà temps per
pendre els matins en fer-te mongos. Fes-te arreglar els cabells i si no ho fas per
no gastar et juro que no pujis al vaixell sense veure't pelada. M'escoltes, moco-
la mero?

En la meua carta del diumenge et deia que em comprassis uns pantalons. Ho has fet?
Si ho has fet, ben fet car només tinc els nous ja que els que m'arreglar, estant
fets una porqueria i s'han estripats de les butxaques i final de canes. Si no ho has
fet i et sembla millor, quan et els diràs, com que amb els del trejo puc arribar bé
on fem cap, el que et sembli. Es tracta de pocs dies d'espera i veu que aquets dies per
a mi seran llargs com nits desvetllades.

Què més? Ah! Res més. Que t'estimo molt ja ho saps. Que t'estimaré més demà
també, i que demà passat explotari d'amor no ho ignores. Si, moneta mero, tingui confian-
ça i avans com la felicitat vindrà per nosaltres. Vindrà perquè som dignes d'ells per-
què ens pertonyeix i fins ara ens l'han robada. Tot se'ns restituirà i aviat. Tornarem
aquells dies felços tan euyorats. Aquells dies que la hora sembla feia minuts besant-nos
i sempre com dos pandalets. Aquells xerrades tan nostres. Tot, tot l'euyorat.

Si la vida és dolça omre-la és per l'amor. Podria viure avui sense ell? Com jo, estic
segur que no. Estiguis segur per aquest costat, Maria mero; si el teu Pepe té encara fe
ho deu a tu. A tu que has fet de mi l'home més felç de la terra, a tu que amb el
teu amor has vingut a embellir la meua ànima mig ofegada... El nostre amor, ell
he dit un munt de vegades, ho salvarà tot i guanyarà tots els mersos que se'ns posen
al pas. Cert, no, Maria estimada?

Finalment ja. Avui escriuré a la Tia. Ja he escrit al Director del S^t Q^e.

Avui segur que m'esperarà al Camp la teua carteta estimada. És l'aperitiu
del meu sopar i el preferisc a tots i no me'n canso mai.

Mus petonets ben dolços del sempre teu

Pepe